

Взели ножове, заклали жените си и двамата. Взели свирката „Дурули, дурули“ – ни жена става, нито никои не става.

– Ей, да го еба и стареца, ще го заколя! И магарето взехме, и жените си убихме! Сега ще те оправя! В морето ще те хвърля!

Няма това, няма онова. Отишъл у дома:

– Старче, не го искаме! Хайде!

– Защо бе?

– Да го сложим в чувала.

Сложили го в чувала. Тапар-тупар – закарали го в морето. Тъкмо стигнали, отишли да пият по една бира. Чувала оставили вън-ка, на пътя. Минал един овчар оттам. Чувалът мърда.

– Хей, какво е това?

– Аз съм стар човек. Искат да ме направят царски зет. Аз съм стар човек.

– Дај да влезна аз, бе!

– Хайде де!

Отворил чувала и му казал той да влезне вътре. Затворил чувала, взел гегата му.

Другите излезнали, взели чувала. Отишли – „пуф“ в морето, удавили овчаря.

Старецът хем ходел, хем свирел със свирка.

– Хей, ние го изхвърлихме, а той малко овце е извадил! Бреей!

Побягнали всички в морето – хвърлили се. Най-отзад и попът отишъл и той се хвърлил. Нали си вдигнал брадата нагоре:

– Хей, дядо поп само кози кара!

Прибрал се той, отишъл си вкъщи. Жена му:

– Какво, бе?

Абе, жено! Излъгах един овчар, че ще стана царски зет. Сложих го в чувала. Хвърлиха го в морето, а аз взех овците!

И сега си живее с овците!

